

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

XXII.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](#)

in reicher Erkannung und Beständigkeit seines Werks gnädiglich und reichlich verleihen / Amen.

Freundlich und gerueulich bitten / wollent Euch im Gebett / Lehr / Zucht und in allem meinen lichen Sohn Euch gerueulich lassen besohnen / das will ich umb Euch verdienen wo möglich / der Cangler lasst Euch seinen freundlichen Dienst anzeigen / wolle von meiner wegen Ewer Hauffraw / Kindern und seine Hauffraw freundlich grüssen / meine liebe Hauffraw wünscht Euch allen die Gnade Gottes / und alles güt und Beständigkeit Göttlichs Werks / an Seele und zu Leib thue uns hieun der Gnaden Gottes / in beständiger Erkandnuß seines Werks geistlich und von Herzen beschulen / wolle auch dieses böß Schreiben zu meiner Leyischen einfalt freundlich von mir vermerken / lauts mit wohl / so gemeinchs doch herzlich gutt / zuvor auf in allem dem / daß zu auffbauung Göttlichs Werks / nutzlich und dienstlich seyn möcht / so bin ich Euch und Ewren mit aller Freundschaft ganz wohl geneigt. Datum in eis den 25. Martii Anno 1561.

Erasmus von Veningen/ zu Kungspach.

XXII.

S. In Christo, Reverende vir, frater in Christo amiciss. Contuli cum D. Doctore Ludovico, de dissilio in vestra schola exorto, cum prius omnia acta diligenter legilsem, & ipse quoque multa mihi exposuisset. Existimo autem, unam tantum esse rationem, qua huic rei succurri possit. Principis obstandum est, quo quid velim, fortassis D. Doctor commemorabit. Quod nunc agit Zanckius, idem antea egerunt Calvinus & Martyr. Tantisper suas opiniones apud vos dissimularunt, donec invenirent loca, in quibus tutto effunderent sua dogmata. Spiritus Christi prudentissimus quidem est, non est autem tam malitiose callidus, ut aliud singat, donec suum habeat asylum. Ego tecum de cœna Dominicâ sentio, de præsentia videlicet verâ & essentiali seu substanciali corporis & sanguinis Christi, in cœna, juxta explicationem D. præceptoris nostri, Lutheri. Idem etiam sentio de prædestinatione, à posteriori videlicet, non à priori de ea cogitandum, ut ex ea fidem nostram confirmemus, non infirmemus, aut extinguamus. De Antichristo, nollem contendere odiose. Scimus Papatum esse Antichristianismum: fortassis autem fieri potest, ut inter Papas exoriatur aliquis, qui impietate, astucia, dolis, crudelitate & tyrannide reliquos omnes supereret, & der filio DEI occasio nem, ut properet ad extirpandum universum Papatum & ad judicandum vi-

vivos ac mortuos. De hac re Dominus curabit. Nos nostrum officium faciemus, & expectabimus adventum Domini. Nec dubito, quin Dominus ita faveat vestræ Ecclesiæ, & Politia, ut inspiratus sit vestro magistratu consilium, quo isti dissidio in tempore obviam eatur. Tu cave, ne ecclesia publicè à te aut tuis collegis, pro communione, audiat, quid sit inter vos certaminis in Schola. Spero enim futurum, ut hoc malum non serpat latius apud vos. Benè ac fæliciter vale. Studiæ die 16. Maii Anno 1561.

Jo. Brentius.

XXIII.

Salus in Christo.

Quas ad me dedisti, literas, Frater in Christo reverende, accepi, easque perlegi. Intellexi autem ex iis, sedulò te facere, ut conjunctio benevolentiae nostræ, quæ propter commune nobis officium intercedit, diu possit inter nos salva esse, & firma. Idque etiam apparet ex ipsa diligentia, quam in consribendis ad me epistolis de vestrarum rerum statu adhibes summam. Quæ tua voluntas à mea sanè voluntate prorsus non est aliena. Nihil enim tam cupio, nisi ut cum fidis Ecclesiæ DEI Ministris, sanæ doctrinæ sociis, possim esse familiaritate conjunctus. Quorum in societate cum tu quoque verferis: merito fovendam inter nos esse, & perpetuò conservandam nostram amicitiam censeo. Libellus tuus, quem per Scholasticum quendam superiori tempore ad me misisti, & literæ etiam, ad me pervenérunt. Legi equidem istum libellum tuum summo studio, & non sine mediocri voluptate: & placet mihi vehementer: cum propter ipsum authorem, quem scio esse Virum doctum, excellentem, pium: tum etiam propter nativitatem coenæ Domini sententiam, quæ in eo recte, perspicue, & verè explicatur. Nec mihi soli placuit, verum etiam toti nostro conventui, cuius etiam, posteaquam benè ego, & accuratè cognovissem, subjeci judicio atque censuræ. Primum igitur gratias esse D E O agendas censemus, qui semper excitare solet in Ecclesia sua pios Ministros, quorum opera ad prædicandam veram doctrinam, & ad repellenda impia Adversariorum dogmata, utitur.

Deinde etiam tuum nos laudamus laborem, quem ea in re posuisti, utilissimum. Addo illud etiam, quod non minus certè nobis gratum est, in aliis quoque Ecclesiis florere, sonare, scriptisque defendi eam doctrinam, quam nos multos jam annos uno omnes ore in Ecclesiis nostris apud Argentinen-